

[Peter Nielsen.]

skattelettelse under, navnlig når den samtidig letter ligningsarbejdet.

Det er klart, at bestemmelsen ikke kan få gyldighed ved den igangværende ligning, men lønmodtagerfradraget skulle altså kunne forhøjes næste år. Da det er et forslag om skattelettelse, skulle det vel få en hurtig og nem gang igennem det høje ting.

Når ligningsloven revideres, er det klart, at der kan fremsættes mange ønsker om andre fradrag og flere forenklinger, men mon det ikke er bedst, at vi holder os til det foreslåede? Der kunne dog være grund til at pege på et andet sted, hvor forenklinger nemt kunne indføres, og hvor de i høj grad er påkrævet. Det foreslåede forhøjede lønmodtagerfradrag vil ganske vist bevirke, at det nu bliver betydelig lettere at ligne lønmodtageren i skat, men tilbage bliver en meget stor besværlighed, nemlig den form for transportfradrag, vi har. Hvad den nuværende ordning giver af tvistigheder mellem skatteydere og ligningsmyndighederne, gør man sig vel næppe helt forestillinger om. Der føres ofte sager om ubetydelige beløb, som tit ikke er en sådan sag værd, men folk vil jo have deres ret, og det har de også krav på. Mon det dog ikke vil være muligt også her at forenkle og standardisere, så man undgår al denne irritation? Man kunne simpelt hen, som f. eks. i Sverige, gå over til standardiserede zonefradrag.

Det ville også være glædeligt, om man — som det er nævnt i fremsættelsestalen — kunne få en løsning på spørgsmålet om beskatning af Grønlandsarbejderne. Her er man for tiden udsat for mange tilfældigheder. Det er sikkert, at den gifte mand altid vil blive beskattet, da han bevarer bopæl og tilknytning her til syddlandet, mens den ugifte har muligheder, ofte tilfældige, for at opnå skattefrihed. En ligestilling på dette område vil være ønskelig, og jeg hilser med glæde, at der arbejdes med spørgsmålet.

Jeg anbefaler i øvrigt de fremsatte lovforslag.

Foged: Først vil jeg gerne give udtryk for min forundring over, at den højtærede finansminister, der for tiden har hænderne fulde af økonomiske problemer — en

minister, der præsenterer befolkningen for en skattebuket på 1.500 mill. kr., og det kan vel hælde, der kommer mere — alligevel har fået tid til at bevæge sig ind i småtingsafdelingen for erhvervsmæssige privatbiler. Det kan da ikke være af økonomiske årsager. Har ministeren i det hele taget gjort sig den ulejlighed at beregne de økonomiske følger, denne ændring af bilernes beskatning ville få? Der er i det mindste ikke, hverken i fremsættelsen eller i bemærkningerne til lovforslaget, anført noget herom.

Selve denne beskatning kan jo også betragtes i sammenhæng med problemet om, at indkøbsprisen for bilerne er belastet med en omsætningsskat, som automatisk kommer ind i statens kasse. Og har ministeren betænkt, at de i 1957 vedtagne afskrivningsregler med deres enkle administration hermed får deres første lap? Vi taler så tit om enkelhed i administrationen. Vi er netop med 1957-loven om afskrivningsregler nået et vidt skridt fremad, og nu begynder ministeren altså med de såkaldte lapper, selv om ministeren gang på gang har udtrykt, at det var en fejl, når vi satte lapper på.

Medens man hidtil har kunnet føre én saldokonto for inventar, skal der herefter af alle virksomheder med bil — også af de virksomheder, der aldrig har haft en bil til en pris på 35.000 kr. eller derover — føres en særlig konto. Skattevæsenet skal nøje overvåge, om de forskellige vogne er anskaffet før eller senere end januar 1965. Hvis man går videre ad den vej, går man direkte tilbage til den position, vi netop bevægede os bort fra i 1957, hvor der var særlige afskrivningssatser for de enkelte inventargenstande. Fra venstres side kan vi tage under overvejelse, om de 35.000 kr. for en personvogn til forretningsmæssig brug er en rimelig grænse. Den skal vel, efterhånden som prisniveauet ændrer sig, også ændres med årene, og så bliver den skattemæssige forvirring da endnu mere fuldkommen. Men ministeren finder det altså opportunt, fordi nogle få tusinde vogne skærer ham i øjnene, at indføre nye og besværlige regler for endnu flere tusinde vogne.

Forslaget kan efter min mening kun have betydning ud fra et psykologisk syns-